

عنوان مقاله:

رابطه کمال گرایی والدین با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم تربیتی، مدیریت و روانشناسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

صادق جعفریان - گروه مدیریت، واحد شهرکرد، دانشگاه پیام نور، شهرکرد، ایران

سیدمریم مرتضوی باباحیدری - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، واحد شهرکرد، دانشگاه پیام نور، شهرکرد، ایران

فاطمه احمدی بنی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، واحد شهرکرد، دانشگاه پیام نور، شهرکرد، ایران

مریم سمیعی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، واحد شهرکرد، دانشگاه پیام نور، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه کمال گرایی والدین با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تدوین گردیده است. کمال گرایی به عنوان یک ویژگی شخصیتی و انگیزشی، رفتار فرد را تحت تاثیر قرار می دهد. گرچه در مفهوم کمال گرایی به صورت گسترده توجه روانشناسان را به خود اختصاص داده است. اما هنوز به عنوان پدیده ای تقریباً ناشناخته و ناسازگار تعریف شده است. سازه کمال گرایی می تواند بهنجار یا نوروٹیک باشد. کمال گرایی یک عامل تهدید کننده در رشد بی اشتهایی روانی و پرخوری روانی به شمار می رود. همچنین شواهدی وجود دارد که نشان می دهد کمال گرایی می تواند موانعی را در درمان موفقیت آمیز افسردگی ایجاد کند و بخش مهم اختلال شخصیت وسواس-بی اختیاری محسوب گردد. والدین کمال گرا نه تنها به تحقیر موفقیت های خود میپردازند بلکه پذیرفتن و پاداش دادن به تلاشهای کودکان را نیز دشوار می پندارند. آنها به جای تایید رفتار کودکانشان پیوسته آنها را به انجام کارهای بهتر وا میدارند و به آنها هشدار میدهند.

کلمات کلیدی:

کمال گرایی، والدین، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان شهر شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/786756>

